

ANIVERSĂRI

George BANU

Cele patru decenii ale lui ODIN TEATRET

Pe 1 octombrie 1964, un emigrant italian, Eugenio Barba, ce și-a găsit refugiu în Norvegia întâi și apoi în Danemarca, înființa un grup teatral ce a rezistat timpului și a impus o estetică: Odin Teatret. Alături de Théâtre du Soleil, condus de Ariane Mnouchkine și creat de asemenea în 1964, Odin e ultimul supraviețuitor activ al acelor timpuri de revoltă și speranță în puterile teatrului de a interveni în societate, dar, mai ales, de a reconstrui un nou limbaj bazat pe energiile controlate ale corpului. Odin Teatret a fost la originea a nenumărate mișcări decisive ce au transformat gândirea și practicile teatrului contemporan. De la celebrul „tiers Théâtre“ (al treilea teatru), care a suscitată o adevărată mișcare de grup în Italia sau în America Latină la crearea unui organism de practică pedagogică, ISTA, unde s-a impus conceptul de antropologie teatrală, Eugenio Barba și grupul său au reprezentat, dincolo de spectacolele lor memorabile, o tentativă exemplară de a gândi și exersa teatrul de-a lungul a patruzeci de ani. Ei au rezistat și, fără capitulări și compromisuri, împreună, au afirmat încrederea într-un model pe care l-au propus, implinit și nicidecum abandonat. În perioada 1-3 octombrie, la Holstebro, micul oraș danez care i-a primit și de care ei niciodată nu s-au separat, Odin Teatret și-a sărbătorit cei patruzeci de ani, invitând prieteni, prezentând ultimul spectacol, *Visurile lui Andersen*, organizând un colocviu la universitatea din Aarhus pornind de la întrebarea decisivă pentru secolul XX: „De ce un teatru laborator?“, întrebare pe care și-au pus-o, unul după altul, Meyerhold și Etienne Decroux, Brook și Mnouchkine. Invitat la această manifestare unică, mi s-a părut cel mai just să ofer revistei *Teatrul azi* traducerea textului scris de Eugenio Barba. E un document rar.

În expoziția organizată cu ocazia celor patruzeci de ani, printre cadourile trimise de prietenii din lumea întreagă, cu emoție, am văzut și revista deschisă la pagina cu fotografia lui Eugenio Barba. În acest fel, de departe, dialogul se continuă. La ora trădărilor, e poate cel mai indicat mod de a rămâne în viață: a apăra o fidelitate.